

HU

HU

HU

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 27.2.2009
COM(2009) 91 végleges

2009/0028 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

(ÉÉÉÉ. hónap nn.)

**a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezménynek, valamint az
562/2006/EK rendeletnek a huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező
személyek mozgása tekintetében történő módosításáról**

(előterjesztő: a Bizottság)

INDOKOLÁS

A javaslatok indokai

A jelenlegi jogi helyzet

E javaslatok célja, hogy megkönnyítse a harmadik országok azon állampolgárainak mozgását a belső határok nélküli schengeni térségben, akik az adott tagállam által kiadott, huzamos tartózkodásra jogosító „D” vízum alapján jogszerűen tartózkodnak a tagállamok egyikében¹.

A hatályos schengeni vívmányok értelmében a harmadik országok azon állampolgárai, akik három hónapot meghaladó huzamos tartózkodásra jogosító nemzeti vízummal (a továbbiakban: D vízum) rendelkeznek, csak a vízumot kiadó tagállam területén tartózkodhatnak, továbbá – az 1091/2001/EK rendelettel² módosított, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (a továbbiakban: a Schengeni Egyezmény)³ 18. cikke alapján – csak a vízumot kiadó állam területének elérése érdekében utazhatnak át a többi tagállam területén.

Tehát a hatályos közösségi jog értelmében a D vízum birtokosai számára sem azt nem teszik lehetővé, hogy tartózkodásuk alatt másik tagállamba utazzanak, sem azt, hogy származási országukba való visszatérésükkor másik tagállamok területén átutazzanak, mivel a Schengeni Egyezmény erről nem rendelkezik.

A Schengeni Egyezmény fenti rendelkezésének megfogalmazása arra az az Egyezmény kidolgozása idején általánosan alkalmazott tagállami eljárásra vezethető vissza, hogy az adott tagállam területére történő megérkezést követően a D vízumot tartózkodási engedéllyel váltották fel. E tartózkodási engedély birtokában a harmadik országok állampolgárai azt követően szabadon mozoghatnak a schengeni térségen belül. Ez az oka annak, hogy a Schengeni Egyezmény megkötésének időpontjában a tagállamok nem tartották szükségesnek sem a D vízum birtokában történő mozgás, sem a visszautazás, illetve a D vízumot kiadó tagállam területének elérése érdekében való második átutazás szabályozását.

Ezért a Schengeni Egyezmény csak a schengeni térségben alkalmazott tartózkodási engedélyek és vízumok egyenértékűségét mondja ki: egy tagállam által kiadott tartózkodási engedély lehetővé teszi a harmadik országok azon állampolgárának, aki ilyen engedéllyel és érvényes úti okmánnal rendelkezik, hogy tartózkodásának ideje alatt három hónapig szabadon mozogjon a többi tagállam területén belül (az Egyezmény 21. cikke.).

Az 562/2006/EK rendelet (Schengeni Határellenőrzési Kódex)⁴ 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja szintén lehetőséget biztosít a valamely tagállam által kiadott érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik ország állampolgára számára, hogy három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum nélkül átlépje egy másik tagállam külső határát.

Gyakorlati problémák

¹ E javaslat összefüggésében a „tagállamok” kifejezés a schengeni vívmányokat teljeskörűen végrehajtó uniós tagállamokat jelenti.

² HL L 150., 2001.6.6., 4. o.

³ HL L 239., 2000.9.22., 1. o.

⁴ HL L 105., 2006.4.13., 1. o.

Egyre több az olyan tagállam, amely a harmadik országok állampolgárainak a területére való beutazását követően nem, vagy csak jelentős késéssel helyettesíti a D vízumot tartózkodási engedéllyel. Ez a jogi és gyakorlati helyzet jelentős, kedvezőtlen következményekkel jár a harmadik országok olyan állampolgárainak a schengeni térségen belüli szabad mozgására, akik a D vízum birtokában jogszerűen tartózkodnak valamely tagállamban. Mivel ezek a személyek továbbra is D vízum birtokában tartózkodnak az adott tagállamban, törvényesen sem annak időszaka alatt nem utazhatnak különböző jogos célokból (pl. üzleti tevékenység, konferenciák, látogatások) a többi tagállamba, sem a származási országukba való visszatéréskor nem utazhatnak át a többi tagállam területén.

D+C vízum - 1091/2001/EK rendelet

2001-ben (az 1091/2001/EK rendelettel⁵, francia kezdeményezésre) bevezették a D+C vízumot annak érdekében, hogy részben orvosolják a tartózkodási engedélyek érkezés utáni késedelmes kiadása következtében előállt helyzetet. Ez lehetővé tette az egyik tagállam által kiadott, huzamos tartózkodásra jogosító D vízum birtokosai számára, hogy a D vízum érvényességi idejének első három hónapjában szabadon mozogjanak a schengeni térségen belül, amennyiben a vízumot a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra érvényes schengeni szabályoknak megfelelően adták ki (beleértve a harmadik országok belépési tilalommal sújtott állampolgárainak ellenőrzését a Schengeni Információs Rendszerben (SIS)).

Úgy tűnik azonban, hogy a gyakorlatban a legtöbb tagállam vagy egyáltalán nem, vagy csak nagyon kis számban ad ki D+C-vízumot. Számos esetben tapasztalták azt is, hogy a konzulátusi személyzet alig vagy egyáltalán nem ismeri ezt a típusú vízumot és kiadásának feltételeit, ezért nem is tájékoztatja a kérelmezőket erről a lehetőségről. Megállapították továbbá, hogy sok esetben a nemzeti vízum-nyilvántartási és –feldolgozó programok még az ilyen vízumra vonatkozó kérelmek vizsgálatát vagy a vízumbélyeg kinyomtatását sem teszik lehetővé. Ugyanakkor számos tagállam engedélyezi diplomáciai és konzuli képviselői számára, hogy közvetlenül tartózkodási engedélyeket adjanak ki, ami a D+C-vízumokat feleslegessé teszi.

Ezenfelül, amikor a D+C-vízum érvényességének kezdetétől számított három hónap lejár, a vízumbirtokos – aki addig a vízumot kiadó tagállam területén jogszerűen tartózkodott – többé nem mozoghat szabadon a tagállamok teljes területén, amennyiben a D+C-vízumot időközben nem helyettesítették tartózkodási engedéllyel.

Ezután arra kötelezik az említett személyeket – akik az 539/2001/EK tanácsi rendelet⁶ értelmében rövid távú tartózkodásra jogosító vízumkötelezettség alá tartoznak –, hogy a tartózkodási helyük szerinti államban igényeljének külön rövid távú tartózkodásra jogosító C vízumot annak érdekében, hogy másik tagállam területére utazhassanak. A gyakorlatban azonban néhány tagállam nem hajlandó schengeni vízumot kiállítani a már a schengeni térségben tartózkodó személyek számára. Továbbá – egyes tagállamok értelmezése szerint – a harmadik országok ezen állampolgárainak nincs lehetőségük a fennmaradó hat hónapra kiegészítő, rövid távú tartózkodásra jogosító schengeni vízumot igényelni, mivel már három hónapja a schengeni térségben tartózkodnak a D+C vízummal. Ugyanezen érvelés alapján, amennyiben a harmadik országok D+C vagy D vízummal rendelkező állampolgárai

⁵ HL L 150., 2001.6.6., 4. o.

⁶ HL L 81., 2001.3.21., 1. o.

visszatérnek a hazájukba, nem utazhatnak át a többi tagállam területén, mivel már lejárt a hat hónapon belüli 90 napos engedélyezett tartózkodási idő.

A Bizottság – a fenti észrevételek alapján – az ügykezelés egyszerűsítése érdekében a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló rendeletre irányuló javaslatában⁷ javaslatot tett a D+C vízumok eltörlésére, továbbá arra kéri a tagállamokat, hogy gyorsítsák meg a tartózkodási engedélyek kiadását a harmadik országbeli állampolgárok számára.

A legtöbb tagállam azonban – különböző indokokból – nem látszik hajlandónak vagy képesnek arra, hogy kellő időben tartózkodási engedélyt adjon a területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok számára. Ezért a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal jogszerűen valamely tagállam területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok jelenlegi problémáinak megoldása érdekében a Bizottság javaslatot tesz egyenértékűség elvének bevezetésére a schengeni vívmányokat teljeskörűen végrehajtó tagállamok által kiadott rövid távú, illetve huzamos tartózkodásra jogosító vízumok között.

Először a nem hivatalos vízum-munkacsoport 2008. január 21–22-i, ljubljanai ülésén folytatott megbeszélések során mérlegelte néhány tagállam és a Bizottság a D és C vízumok egyenértékűségének bevezetését. További erre vonatkozó eszmecsere került sor a vízum-munkacsoport 2008. március 26–27-i ülésén, amikor a D+C vízumok eltörlésével összefüggésben vitatták meg a Közösségi Vízumkódexet.

A tagállamoktól, illetve a tagállamok területén D+C vagy D vízummal tartózkodó harmadik országbeli állampolgároktól érkezett számos panasz és kérdés szintén hozzájárult a mostani javaslatokhoz.

A tartózkodási engedélyek kiadásának kötelezettsége

E javaslatnak nem célja arra ösztönözni a tagállamokat, hogy ne adjanak ki tartózkodási engedélyeket, illetve megengedjék, hogy a harmadik országok állampolgárai huzamos tartózkodásra jogosító vízummal tartózkodjanak a területükön. Éppen ellenkezőleg, ez ellentétes volna számos olyan irányelvvel, amely azt a kötelezettséget rója a tagállamokra, hogy adjanak ki tartózkodási engedélyt a harmadik országok állampolgárainak bizonyos csoportjai részére.

A harmadik országbeli állampolgároknak az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról szóló 2005/71/EK tanácsi irányelv⁸ szerint a tartózkodási engedély iránti kérelemről a lehető leghamarabb döntést hoznak és adott esetben gyorsított eljárást írnak elő.

A harmadik országok állampolgárai tanulmányok folytatása, diákcseré, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazásának feltételeiről szóló 2004/114/EK tanácsi irányelv⁹ azt a kötelezettséget írja elő, hogy az irányelv hatálya alá tartozó hallgatók részére legalább egyéves időtartamra vagy amennyiben a tanulmányok időtartama egy évnél rövidebb, a képzés időtartamára (meghosszabbítható) tartózkodási engedélyt kell kiadni. Az e kérelemre vonatkozó döntés meghozatalának és a döntés kérelmezővel való közlésének olyan időkereten belül kell megtörténnie, hogy az a kérdéses

⁷ COM(2006) 403 végleges

⁸ HL L 289., 2005.11.3., 15. o.

⁹ HL L 375., 2004.12.13., 12. o.

tanulmányok folytatását ne akadályozza. Ezenfelül a belépésért és tartózkodásért felelős hatóság, valamint az oktatási intézmény között megállapodás jöhet létre a hallgatók részére tartózkodási engedély vagy vízum kiadását lehetővé tevő, gyorsított eljárás bevezetéséről.

A családegyesítési jogról szóló 2003/86/EK tanácsi irányelv¹⁰ is megállapítja azt a kötelezettséget, hogy legalább egy évre szóló tartózkodási engedélyt adjanak ki a már jogszerűen valamely tagállam területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár családtagjai számára.

Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv¹¹ alapján a kérelem időpontjától számított hat hónapon belül tartózkodási kártyát kell kiállítani egy uniós polgár azon családtagjai számára, akik az uniós polgárral együtt három hónapnál hosszabb ideig tartózkodnak az uniós állampolgár hazájától eltérő tagállamban. A tartózkodási engedély iránti kérelemről szóló igazolást azonnal ki kell állítani.

A harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgáraitól szóló 2003/109/EK tanácsi irányelv¹² szintén lényeges, tekintve, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezőknek – bizonyos feltételekkel – jogukban áll más tagállamban tartózkodni, amely köteles az ilyen harmadik országbeli állampolgárok részére a kérelmet követően legkésőbb hat hónappal tartózkodási engedélyt kiállítani.

A javaslatok nem érintik ezeket a szabályokat.

A javaslatok tartalma

A mostani javaslatok kiterjesztik a huzamos tartózkodásra jogosító D vízumokra a tartózkodási engedély és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok közötti egyenértékűség elvét; így ettől fogva a huzamos tartózkodásra jogosító vízumok a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokkal azonos jogosítványokat tartalmaznak a schengeni térségen belüli mozgás tekintetében.

A valamely tagállam által kiadott, huzamos tartózkodásra jogosító D vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgár félévenként három hónapot ugyanazon feltételekkel utazhat más tagállamokba, mint a tartózkodási engedély birtokosa. A huzamos tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó szabályok nem változnak, ahhoz hasonlóan, ahogy a tartózkodási engedély és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízum közötti egyenértékűség elvének bevezetésekor sem változtak a tartózkodási engedély kiadásának szabályai. Ennek révén ismét érvényessé válik a belső határok nélküli schengeni térség alap gondolata, vagyis az, hogy egy adott személy – azzal a dokumentummal, amely feljogosítja, hogy jogszerűen tartózkodjon valamelyik tagállamban – rövid távú tartózkodás céljával félévente három hónapot utazhat a schengeni térségen belül.

A javasolt rendelet – amelynek jogalapját az EK-Szerződés 62. cikke (2) bekezdésének a) pontja és (3) bekezdése, valamint 63. cikke (3) bekezdésének a) pontja képezi – az alábbiakat módosítja:

¹⁰ HL L 251., 2003.10.3., 12. o.

¹¹ HL L 229., 2004.6.29., 35. o.

¹² HL L 16., 2004.1.23., 44. o.

- (a Benelux Gazdasági Unió államai, a Német Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló,) 1985. június 14-i Schengeni Egyezmény 18.,21., valamint 25. cikke;
- a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja.

A különböző jogalapokhoz kapcsoló eltérő döntéshozatali eljárások miatt a Bizottságnak két különálló javaslatot kellett kidolgoznia:

- A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezménynek, valamint az 562/2006/EK rendeletnek a huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező személyek mozgása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslat az EK-Szerződés 62. cikke (2) bekezdésének a) pontján és (3) bekezdésén alapul, tehát az együtdöntési eljárás szerint kell elfogadni.
- A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezménynek, valamint az 562/2006/EK rendeletnek a huzamos tartózkodásra jogosító vízumok és a Schengeni Információs Rendszerben kiadott figyelmeztető jelzések tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslat az EK-Szerződés 63. cikke (3) bekezdésének a) pontján alapul, tehát az Európai Parlamenttel való konzultációt követően, a Tanácsban kell elfogadni egyhangú szavazással.

A javaslatokat a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: vízumkódex) irányuló javaslat jelenlegi – a D+C vízumra vonatkozó rendelkezést hatályon kívül helyező – szövegének figyelembevételével dolgozták ki. A vízumkódex elfogadására várhatóan e rendeletek elfogadásával egyidejűleg kerül sor. Az említett rendeletek alkalmazásának időpontját össze kell hangolni a vízumkódex alkalmazásával (hat hónappal annak hatályba lépését követően).

Biztonsági szempontok

Az Egyezmény 25. cikke arra kötelezi a tagállamokat, hogy lekérdezzék a SIS-t, amennyiben tartózkodási engedély kiadását mérlegelik egy harmadik országbeli állampolgár számára. Amennyiben az érintett harmadik országbeli állampolgár beléptetési tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll, a tagállam először konzultál a figyelmeztető jelzést kiadó tagállammal, és figyelembe veszi annak érdekeit. Ilyen esetben a tartózkodási engedélyt csak alapos indok alapján, nevezetesen humanitárius okokból vagy nemzetközi kötelezettségvállalásokra tekintettel lehet kiadni. Hasonlóképpen, amennyiben a beléptetési tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt álló harmadik országbeli állampolgár már rendelkezik egy másik állam által kiadott érvényes tartózkodási engedéllyel, a figyelmeztető jelzést kiadó tagállam konzultál a tartózkodási engedélyt kiadó másik tagállammal annak megállapítása végett, hogy van-e elegendő ok a tartózkodási engedély visszavonására.

A Schengeni Egyezményt a huzamos tartózkodásra jogosító vízumok, valamint a schengeni információs rendszerben kiadott figyelmeztető jelzések vonatkozásában módosító tanácsi irányelvre irányuló javaslat módosítani fogja ezt a cikket, kiegészítve azt egy olyan hivatkozással, amely értelmében a SIS lekérdezésére és figyelmeztető jelzés esetén a másik tagállammal való konzultációra vonatkozó kötelezettség akkor is alkalmazandó, ha a tagállamok huzamos tartózkodásra jogosító vízum kiadását mérlegelik egy harmadik országbeli állampolgár számára, illetve amennyiben a tagállamok érvényes huzamos

tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárra vonatkozó figyelmeztető jelzést fedeznek fel.

A huzamos tartózkodásra jogosító vízumok kérelmezői esetében a tagállamok által kiadott tartózkodási engedélyek jogosultjaira jelenleg alkalmazottal azonos szintű ellenőrzést fog garantálni az az előírás, hogy a huzamos tartózkodásra jogosító vízumkérelmek feldolgozása során le kell kérdezni a SIS-t. Ily módon a huzamos tartózkodásra jogosító vízumok birtokosai – a schengeni tartózkodási engedélyek és rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok jogosultjaihoz képest – nem jelentenek további biztonsági kockázatot a tagállamok számára.

A Bizottság tudomása szerint továbbá a tagállamok a vízumok egységes formátumának meghatározásáról szóló, 1995. május 29-i 1683/95/EK tanácsi rendeletben¹³ a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok tekintetében megállapított, kiemelten biztonságos egységes formátum alkalmazásával adják ki a huzamos tartózkodásra jogosító vízumokat.

¹³ HL L 164., 1995.7.14., 1. o.

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

(ÉÉÉÉ. hónap nn.)

a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezménynek, valamint az 562/2006/EK rendeletnek a huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező személyek mozgása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 62. cikke (2) bekezdésének a) pontjára és (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően,

mivel:

- (1) A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló Egyezmény¹⁴ olyan szabályokat állapít meg a huzamos tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozóan, amelyek feljogosítják azok birtokosait, hogy átutazzanak a tagállamok területén. A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex)¹⁵ létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet megállapítja a harmadik országbeli állampolgárok beutazásának feltételeit. További intézkedéseket kell hozni annak megkönnyítése érdekében, hogy a harmadik országok huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező állampolgárai szabadon mozoghassanak a belső határok nélküli schengeni térségen belül.
- (2) A harmadik országok állampolgárainak a tagállam területére való beutazását követően, kellő időben tartózkodási engedéllyel kell helyettesíteni a huzamos tartózkodásra jogosító vízumot annak érdekében, hogy egy tagállam területén huzamos tartózkodási engedéllyel jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok tartózkodásuk során beutazhassanak a többi tagállamba, illetve a hazájukba való visszatérés során átutazhassanak a többi tagállam területén. Egyre több azonban az olyan tagállam, amely a harmadik országok állampolgárainak huzamos tartózkodásra jogosító vízumát a területére való beutazását követően nem, vagy csak jelentős késéssel helyettesíti

¹⁴ HL L 239., 2000.9.22., 1. o.

¹⁵ HL L 105., 2006.4.13., 1. o.

tartózkodási engedéllyel. Ez a jogi és gyakorlati helyzet jelentős, kedvezőtlen következményekkel jár a harmadik országok huzamos tartózkodásra jogosító vízummal jogszerűen valamely tagállamban tartózkodó állampolgárainak a schengeni térségen belüli szabad mozgására.

- (3) A hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok problémáinak megoldása érdekében e rendelet a huzamos tartózkodásra jogosító vízumokra is kiterjeszti a schengeni vívmányokat teljeskörűen végrehajtó tagállamok által kiadott tartózkodási engedélyek, illetve rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok közötti egyenértékűség elvét. Ebből kifolyólag a huzamos tartózkodásra jogosító vízumoknak a belső határok nélküli schengeni térségen belüli mozgás tekintetében azonos jogosítványokat kell tartalmazniuk a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokkal.
- (4) Tehát engedélyezni kell a tagállamok által kiadott, huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok számára, hogy félévenként három hónapos időtartamra a tartózkodási engedélyek jogosultjaival azonos feltételekkel utazzanak más tagállamokba. A huzamos tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó szabályok nem változnak.
- (5) Ennek megfelelően módosítani kell a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményt, valamint az 562/2006/EK rendeletet.
- (6) E rendeletnek nem célja arra ösztönözni a tagállamokat, hogy ne adjanak ki tartózkodási engedélyeket, illetve nem érinti a tagállamoknak azt a kötelezettségét, hogy tartózkodási engedélyeket adjanak ki a harmadik országok állampolgárainak bizonyos csoportjai részére.
- (7) A huzamos tartózkodásra jogosító vízumok iránti kérelmeknek – a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményt a huzamos tartózkodásra jogosító vízumok, valamint a schengeni információs rendszerben kiadott figyelmeztető jelzések tekintetében történő módosításáról szóló, [...]i .../.../EK tanácsi rendeletben meghatározott – feldolgozására is alkalmazni kell azt a szabályt, hogy amennyiben valamely tartózkodási engedély iránti kérelem feldolgozása során figyelmeztető jelzésre kerül sor, akkor le kell kérdezni a Schengeni Információs Rendszert, illetve konzultálni kell a többi tagállammal. Ennélfogva nem jelent további biztonsági kockázatot a tagállamok számára, hogy a huzamos tartózkodásra jogosító vízumok birtokosai szabadon mozoghatnak a többi tagállamban.
- (8) Mivel e rendelet célját – vagyis a huzamos tartózkodásra jogosító vízumokkal való szabad mozgásra vonatkozó szabályok megállapítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben kifejtett arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (9) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és figyelembe veszi a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket. E rendeletet a tagállamoknak a nemzetközi védelemre és a visszaküldés tilalmára vonatkozó kötelezettségeire tekintettel kell alkalmazni.

- (10) E jogszabály, a schengeni vívmányokat az Európai Unió keretébe beillesztő jegyzőkönyvnek megfelelően, a Schengeni vívmányok továbbfejlesztését jelenti; ezeket a vívmányokat az Európai Közösséget létrehozó szerződés és az Európai Unióról szóló szerződés vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően a schengeni vívmányokat alkotó valamennyi rendelkezés, illetve határozat jogalapjának megállapítása céljából a schengeni vívmányok meghatározásáról szóló, 1999. május 20-i 1999/435/EK tanácsi határozat¹⁶ A. melléklete határozza meg.
- (11) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás¹⁷ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyek a megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat¹⁸ 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (12) Svájc tekintetében a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között megkötött, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás¹⁹ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseit fejleszti tovább, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat 1. cikkének B. és C. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2008. január 28-i 2008/146/EK tanácsi határozat²⁰ 3. cikkével.
- (13) Liechtenstein tekintetében a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról aláírt jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikkének B. és C. pontjában említett terület alá tartoznak, összefüggésben a 2008. február 28-i 2008/261/EK tanácsi határozat²¹ 3. cikkével.
- (14) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és a rendelet, illetve annak alkalmazása számára nem kötelező. Mivel ez a rendelet az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része IV. címének rendelkezései szerinti schengeni vívmányokra épül, az említett jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban Dánia e rendelet elfogadásának időpontját követő hat hónapon belül dönt arról, hogy nemzeti jogában végrehajtja-e azt.

¹⁶ HL L 176., 1999.7.10., 1–16. o.

¹⁷ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

¹⁸ HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

¹⁹ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

²⁰ HL L 53., 2008.2.27., 1. o.

²¹ HL L 83., 2008.3.26., 3. o.

- (15) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. cikkének megfelelően, az Egyesült Királyság nem vesz részt a rendelet elfogadásában, és az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az rá nézve nem kötelező, azt nem köteles alkalmazni.
- (16) A schengeni vívmányokat még nem teljes körűen végrehajtó tagállamok tekintetében e rendelet a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdése, valamint a 2005. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (2) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő rendelkezéseknek minősül,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 21. cikke a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdésben megállapított szabad mozgáshoz való jog azokra a harmadik országbeli állampolgárokra is alkalmazandó, akik a tagállamok egyike által kiadott – 18. cikk szerinti – érvényes, huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkeznek.”

- (2) Az 562/2006/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) érvényes vízummal rendelkeznek, amennyiben az szükséges a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK tanácsi rendelet értelmében, kivéve ha érvényes tartózkodási engedéllyel vagy huzamos tartózkodásra jogosító vízummal rendelkeznek.”

2. cikk

E rendelet nem érinti a tagállamoknak azt a – más közösségi jogi jogszabályok által előírt – kötelezettségét, hogy tartózkodási engedélyt adjanak ki a harmadik országbeli állampolgárok részére.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

E rendelet a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló [...] -i, .../.../EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (vízumkódex) alkalmazásának időpontjától alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően.

Kelt Brüsszelben, [...] -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*

*az Európai Parlament részéről
az elnök*